

der foregaa, men ogsaa for de Mennesker, der deltage i Arbejderne. Jeg kan ikke se Andet, end at det i Virkeligheden er et af de Punkter, hvor det vilde være lidet hensigtsmæssigt, hvis man vilde negte et saa ringe Beløb, naar der derved kunde vindes Noget, som kunde bidrage til at afvende Faren for Materiellet og navnlig ogsaa for Mandstabet. Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til de øvrige Vædringsforslag, og jeg skal heller ikke omtale de Vædringsforslag, der ere stillede foruden af os af andre Medlemmer, selv om jeg ikke paa alle Punkter fuldstændig vilde kunne slutte mig til den Motivering, som maatte være fremkommen fra anden Side. — Jeg skal endnu kun omtale Bevillingerne under § 26. Efter hvad der er blevet sagt af den ærede Ordfører, stiller det sig jo saaledes med Hensyn til Bevillingen her ligesom for Krigsministeriets Vedkommende, at den egentlige anden Behandling af Spørgsmaalet jo skal udfyldes til 3die Behandling, at det navnlig først senere skal afgøres, hvorledes de Beløb, man vil bevilge, skulle anvendes. Efter hvad jeg hørte, er der nu ikke alene Tale om Beløbene til Krigs- og til Marineministeriet indenfor hvert af Ministerierne for sig; men den nye Oplysning, der er kommen frem, synes at være den, at Ordføreren endogsaa tænker paa, at man kunde omlægge Beløbene fra det ene Ministerium til det andet. Jeg har ved tidligere Leiligheder udtalt mig udførligt om Bevillingerne til Krigsministeriet; jeg har fremhævet, at der er mange, som ere af overordentlig Betydning med Hensyn til Herrens Kampdygtighed, idet det, der er foreslaaet af Flertallet i Udvalget, virkelig er meget for Lidt, at vi maa betragte det som givet, at der virkelig ikke kan være Tale om at formindste det Beløb, der efter § 26 gives til Krigsministeriet. Derimod vilde det være naturligt at forgyde begge Beløbene, baade det, der foreslaas bevilget til Krigsministeren, og det, der foreslaas bevilget til Marineministeren, thi ogsaa han trænger i ligesaa høj Grad som hans Kollega Krigsministeren til at faae de ekstraordinære Bevillinger til Udvikling af det Værns Kampdygtighed, for hvilket han har Ansvar. Jeg skal imidlertid ikke nu gaa videre i Detailerne, da dette paa Sagens nuværende Trin er temmelig betydningsløst; jeg skal kun, ligesom ved Bevillingerne til Krigsministeriet, i Hovedtrækkene omtale, hvad det er for Foranstaltninger, man nu foreslaar at negte de fornødne Midler til. Jeg anser flere af dem for at være af den allerførste Betydning, og det gjælder da navnlig saadanne, som særlig vedrøre enten Flaadens Kampdygtighed eller Muligheden for, at der i Tilfælde af Krigsstaade hurtigt kan tildeles Krigsflibene den nødvendige Reparation. — Under Nr. 197 er der foreslaaet at stryge Midlerne til et Udfydningsapparat for Whiteheadske Torpedoer i Pandserbatteriet „Ddin“. Jeg skjønner ikke Andet, end at, naar

man har været vel tilfreds med og anset det for en Binding at have saadanne Udfydningsapparater i „Helgoland“, maa dette være en meget anbefalende Omstændighed for at faae noget Lignende for „Ddins“ Vedkommende. — Under Nr. 198 foreslaar man en Nedsettelse af 20,000 Kr. til passive Søminer, en Nedsettelse, der virkelig synes mig at være temmelig stor, navnlig naar man ser hen til, at der paa en anden Konto eller under et eller andet Vædringsforslag, jeg erindrer ikke hvilket, under § 23 ogsaa er foreslaaet en Nedsettelse af Bevillingen til Søminemateriel med 10,000 Kr. — Under Nr. 199 vil man negte en Bevilling til de 10 Stkr. 8,7 Ctm.s Kanoner med Affutager og Ammunition; men da Hensigten med disse jo er at afløse de fuldstændig upaalidelige Forladekanoner, som Marinen nu har, synes det mig, at man virkelig ogsaa her gaar for vidt, navnlig naar man negter hele Bevillingen. Havde man endda indskrænket sig til at fordele Bevillingen paa nogle Aar, vilde man maasse have kunnet slutte sig til det. Af de Ting, der ere foreslaaede negtede, er der dog navnlig eet Punkt, som jeg særlig maa fraraade. Under Nr. 201 foreslaas der, at der skal negtes et Beløb af 68,000 Kr. til Reserverpandsersplader. Om dette Punkt synes det mig, at Enhver, uden at have særlige tekniske Kundskaber, ligesom kan sige sig selv, at det er et Punkt, hvor det vilde være fuldstændig urigtigt at gaa ind paa nogen Beparelse. Den høitærede Marineminister anbefaler ogsaa den paagjældende Bevilling meget varmt i de Anmærkninger, der ledsage Forslaget. Jeg for min Person anser det ogsaa for fuldstændig urigtigt, om man nu ikke her vil tilveiebringe saadanne Reserverpandsersplader. Naar nemlig et Skib kommer tilbage efter en Kamp, hvor det har lidt Skade paa sit Pandser, og man altsaa skal bruge Reserverpandsersplader, er man ikke istand til at skaffe sig saadanne Pandserplader, medmindre man allerede i Fredstid har skaffet sig en Beholdning. Under saadanne Forhold kan det ikke nytte Noget, at man vil forskrive dem fra Udlandet; thi man har overhovedet ingen Sikkerhed for, at man faar dem, og faar man dem virkelig, ville de rimeligvis komme for sent. Jeg kan derfor ikke Andet end paa den ene Side anbefale denne Bevilling meget varmt, og tillige meget indtrængende tillade mig at opfordre den høitærede Marineminister til, at han fremtidig, naar han forlanger Bevilling til et nyt Pandserflib, saa altid samtidig dermed vil forlange et Beløb bevilget til Reserverpandsersplader til det paagjældende Skib. Ellers kan det komme til at gaa saaledes, som det nu ogsaa er gaaet her, at Beløbene tilsidst summere sig op til noget meget Betydeligt. Jeg anbefaler dette Forslag meget til Overvejelse baade af den høitærede Minister og af Flertallet i Finantsudvalget mellem 2den og 3die Behandling. — Under Nr. 202 er der foreslaaet, at en Bevilling til en Pandserflibe